

Ülésrend

A világban szigorú protokolláris rend van. „Mindenki annyit ér, amije van!” – hallottuk a politikusi okoskodást is. János is, Jakab is valahogy így képzelte. Hiszen ők voltak ott először, ők tartoztak Jézus legbelsőbb köréhez. Ők voltak a Tábor hegyen, ők és csakis ők ülnek majd a földi Isten Országá királyi trónja két oldalán. Mint Jézus jobb és bal keze. És mi is úgy tartjuk, bennünket is illetnek méltó helyek, asztalfőn vagy rendezvényen, előreléptetésen, fizetési listán, kiküldetésben, cafetéria osztáskor, jutalmakkor. Valahova mi is kalibráljuk magunkat. Igen, én jobb vagyok, ebben és abban. Nekem ez jár, mert megoldogoztam érte, mert hű voltam, mert ott voltam, mert igyekeztem.

Jézus nem mond ennek a természetes emberi váagnak ellent, és nem is töri le az emberi ambíciót. Csak végrehajt egy értékrendbeli cserét. És fel is kínál egy cserét. Igen, ülhetsz ott, ha az erre való méltóvá válást, az ő – tehát Jézus – értelmében érted. A csere pedig egyszerű. Cseréd le az uralkodás-vágyadat a szolgálat vágyára. Cseréd le az erőszakot a szelídségre, az individumot a közösségre, a kapást az adásra. Ahogy Gyurka bácsi mondta gyakran: „ne kapzsi, hanem adzsi ember legyél!”

És ekkor rájössz magad is, hogy az ülésrend nem fontos. Mert ez nem az az ország, ahol ülésrendeken, protokollokon, bértáblázatokon múlik az ember élete, hanem ez egy másik ország. Éppoly valóságos, éppúgy itt van a földön, de a szeretetbe van ágyazva, nem az uralkodásba. Abba a létbe, mely mindenki számára élhető világot jelent. A teremtett világ mindannyiunknak elég, ha gondosan vigyázunk rá, ha nem terheljük túl, ha nem élünk vissza vele, ha nem akarunk uralkodni rajta – valami félreértett Isten nevében.

Lehet a Földön boldogan élni. De ez rossz hír az ideológia-gyártóknak, akik az isteni egységet szétbontani, diabolizálni akarják. És övük az eszközök, a pénz, a média, a fegyver, de főleg az ideológia, hogy ezt megtegyék. Hogy ne legyen béke. Hogy mindig lehessen valaki ellenség, akár rajta van a sapka, akár nincs. Hogy az emberek vágyjanak a főhelyekre ülni, és tapossák le a másikat politikában, vállalkozásban és magánéletben. Hogyan legyen gazdag és szegény. Legyen esélyeket kapó, és legyenek, akiknek nincs esélye.

No ez, bármennyire is ebben élünk, dolgozunk, követjük a vallási ideológiákat és a politikai retorikát, Jézus nekünk is üzen. „*Nem tudjátok...*”, hogy mit is tesztek, hogy így romboljátok szét Isten álmát az emberről, a hazáról, a Földről. És elhangzik a talán legfontosabb jézusi mondat: „*köztetek azonban ne így legyen!*” Éljetek a szeretet törvényei szerint! Lépjétek ki saját rossz sorsotokból! Mert lehet.

Garay Bandi, Dunakeszi